

PRZEKRÓJ PODATKOWY

14.12.2018 r.

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego dedykowanego dla podmiotów działających w sektorze usług finansowych.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej, ze szczególnym uwzględnieniem działalności branży finansowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

**WYROK NSA Z DNIA 06/12/2018 [I FSK 1622/16]:
Zużycie paliwa na cele osobiste pracowników
spółki w związku z udostępnieniem pracowni-
kom samochodów służbowych podlega obo-
wiązkowi ewidencjonowania za pomocą kasy
rejestrującej**

W świetle art. 111 ust. 1 u.p.t.u. oraz § 4 pkt 1 lit. m rozporządzenia MF z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących spółka będzie zobowiązana ewidencjonować za pomocą kasy rejestrującej zużycie paliwa na cele osobiste pracowników spółki, w związku z udostępnieniem pracownikom samochodów służbowych do realizacji zadań służbowych, co do których nie będzie można wykluczyć sporadycznego i okazjonalnego wykorzystania do celów prywatnych. Obowiązek stosowania art. 111 ust. 1 u.p.t.u. może być dolegliwy dla działalności spółki, jednak należy zauważyć, że w postępowaniu podatkowym organ ma możliwość zbadania wszelkich okoliczności faktycznych i ustalenia czy rzeczywiście nie ma możliwości ewidencjonowania i należy przyjąć system ryczałtowy zużycia paliwa w spółce, który pozwoliłby na określenie przybliżonej ilości paliwa, które zostaje zużyte przez pracowników.

WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 07/12/2018 [III SA/WA 282/18]: Zasady określenia wartości transakcji lub innych zdarzeń jednego rodzaju odnośnie do transakcji finansowych, gdzie wynagrodzenie oparte jest o zrealizowane rzeczywiste przepływy pieniężne dające prawo do wynagrodzenia (np. kredyty, depozyty)

Ustalenie wartości transakcji tylko w odniesieniu do wynagrodzenia, które przysługuje podatnikowi nie pozwala na weryfikację danej transakcji dokonanej pomiędzy podmiotami powiązanymi, w kontekście spełniania przez nie warunków rynkowych. Wskazuje na to nie tylko treść art. 9a ust. 1d u.p.d.o.p., ale również cel wprowadzenia tych przepisów. Potwierdza to również art. 9a ust. 2b u.p.d.o.p. A zatem, nie można uznać, że kwotą transakcji jest jedynie wynagrodzenie wyrażone w odsetkach,

provizjach i innych opłatach ustalone na tych transakcjach, z wyłączeniem kwoty, od której wynagrodzenie jest obliczane (część kapitałowa transakcji, tj. kwoty rzeczywistych przepływów pieniężnych). Badaniu przez właściwe organy podlegają wszystkie warunki transakcji, a cena jest tylko jednym z nich. Tym samym, nieprawidłowe jest stanowisko, że wartością transakcji lub innych zdarzeń jednego rodzaju mających istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika w zakresie transakcji finansowych, gdzie wynagrodzenie jest oparte o zrealizowane rzeczywiste przepływy pieniężne dające prawo do wynagrodzenia (np. kredyty, depozyty) jest suma wszystkich rodzajów składników wynagrodzenia wynikającego ze realizowanej transakcji (np. prowizje odsetki), ale z wyłączeniem kwot rzeczywistych przepływów pieniężnych (tj. z wyłączeniem kwoty, od której wynagrodzenie jest obliczane).

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA
KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA
30/11/2018 [0111-KDIB3-1.4012.766.2018.2.IK]:
Zastosowanie mechanizmu odwrotnego ob-
ciążenia w konsorcjum**

Skoro wnioskodawca jako członek konsorcjum wystawia faktury VAT na rzecz lidera za wykonane usługi, natomiast lider wystawia faktury VAT na rzecz inwestora za wszystkie prace wykonane przez konsorcjum na podstawie umowy zawartej z inwestorem (zamawiającym), należy uznać, że członek konsorcjum (wnioskodawca) będzie w tym schemacie występował w charakterze podwykonawcy lidera konsorcjum, działającego w takim przypadku jako generalny wykonawca względem inwestora (zamawiającego). W świetle obowiązujących przepisów prawa oznacza to, że obowiązek rozliczenia podatku VAT od wykonanych przez członka – jako podwykonawcę – usług będzie w tej sytuacji ciążył na liderze konsorcjum. W szczególności, w niniejszej sprawie nie można uznać, że zarówno lider, jak i członek konsorcjum równocześnie będą głównymi wykonawcami względem inwestora (zamawiającego). Bez względu na to, że każdy z konsorcjantów ponosi odpowiedzialność przed inwestorem - jak już wskazano - konsorcjum nie może być uznane za jednego podatnika VAT, a relacji zachodzących pomiędzy stronami umowy konsorcjum (podatnikami VAT), dla potrzeb podatku od towarów i usług, nie należy oceniać na zasadach wewnętrznych rozliczeń konsorcjum, a tym samym przedsiębiorcy działający w ramach konsorcjum pozostają odrębnymi podatnikami VAT. Zatem, działając w ramach konsorcjum powinni oni do wzajemnych rozliczeń stosować ogólne reguły wynikające z u.p.t.u. W konsekwencji, wnioskodawca jako członek konsorcjum na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 17 ust. 1h u.p.t.u., świadcząc usługi budowlane wymienione w poz. 12 załącznika nr 14 do u.p.t.u., jest zobowiązany do wystawienia faktur VAT na rzecz wnioskodawcy – lidera konsorcjum z zastosowaniem mechanizmu odwrotnego obciążenia.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 29/11/2018
[0111-KDIB1-2.4010.379.2018.4.DP]:
Określenie momentu rozpoczęcia i za-
kończenia roku podatkowego spółki
przejmowanej – byłego członka PGK**

Jak wynika z opisu stanu faktycznego, M. sp. z o.o. była członkiem PGK. Na podstawie sporządzonego bilansu oraz rachunku wyników za 2016 r. stwierdzono, że PGK nie osiągnęła udziału dochodu w przychodach w wysokości co najmniej 3%. W konsekwencji PGK utraciła status podatnika. Wnioskodawca jest następcą prawnym M. sp. z o.o. jako podmiot przejmujący. M. sp. z o.o. oraz wnioskodawca uległy połączeniu z dniem 1 grudnia 2017 r. W związku z tym, z dniem wpisania połączenia do rejestru przez sąd, wnioskodawca stał się generalnym sukcesorem M. sp. z o.o., co oznacza, że wszystkie prawa i obowiązki M. sp. z o.o. jako spółki przejmowanej przeszły na wnioskodawcę. Spółka przejmowana zamknęła księgi zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Połączenie to nastąpiło w trybie połączenia się przez przejęcie, o którym mowa w art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. Jak wynika z brzmienia art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h., połączenie spółek kapitałowych może zostać dokonane przez przeniesienie całego majątku spółki (przejmowanej) na inną spółkę

(przejmującą) za udziały lub akcje, które spółka przejmująca wydaje wspólnikom spółki przejmowanej (łączenie się przez przejęcie). W takim przypadku, zgodnie z art. 493 § 1 k.s.h., spółka przejmowana zostaje rozwiązana, bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, w dniu wykreślenia z rejestru. Zatem, biorąc pod uwagę przedstawiony stan faktyczny należy stwierdzić, że rok podatkowy M. sp. z o.o. rozpoczął się dzień po dniu utracenia przez PGK statusu podatnika, a zakończył się dnia 1 grudnia 2017 r. wtedy bowiem, zgodnie z art. 8 ust. 6 u.p.d.o.p. w zw. z art. 12 ust. 2 pkt 4 ustawy o rachunkowości, M. sp. z o.o. zobowiązana była do zamknięcia ksiąg rachunkowych. Zatem stanowisko, zgodnie z którym rok podatkowy M. sp. z o.o. rozpoczął się z dniem 1 kwietnia 2017 r. i zakończył 30 listopada 2017 r. należy uznać za nieprawidłowe.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 28/11/2018
[ITPP1/4512-755/15/18-S/EA]: Kwe-
stia oceny czy roboty wykończenio-
we, polegające na doprowadzeniu
lokalu mieszkalnego do standardu
„pod klucz” stanowią jednolite świadczenie podlegające 8% stawce VAT**

1) Czynności polegające na położeniu glazury i terakoty w kuchni i łazience, wy-

konaniu podłóg w pokojach oraz przedpokoju, malowaniu ścian, wstawieniu drzwi wewnętrznych, wykonaniu oświetlenia, wykonaniu tzw. białego montażu w łazience, wykonaniu zabudowy wnęk w przedpokoju, pokojach i łazience, wykonaniu zabudowy kuchennej mieszczą się w pojęciu modernizacji obiektów budowlanych lub ich części. Zatem skoro czynności te dotyczą obiektów budowlanych lub ich części zaliczanych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym, to są one objęte hipotezą normy wyprowadzonej z art. 41 ust. 12 u.p.t.u. A zatem będąc przedmiotem zapytania czynność, polegająca na wykończeniu lokalu w standardzie „pod klucz”, obejmująca ww. czynności stanowi świadczenie, do którego zastosowanie ma preferencyjna stawka 8%.

2) Nie można zgodzić się jednak ze stanowiskiem wnioskodawcy, że stawka preferencyjna ma zastosowanie także do dostawy sprzętu AGD przeznaczonego do zabudowy, w ramach dostawy lokalu mieszkalnego, bowiem dostawa sprzętu AGD nie stanowi elementu usługi modernizacji, a zatem czynność ta objęta jest podstawową stawką 23% na podstawie art. 41 ust. 1 w zw. z art. 146a pkt 1 u.p.t.u.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 27/11/2018
[0111-KDIB2-1.4010.382.2018.1.AT]:
Przepis art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p.
nie obejmuje usług informatycznych**

Pojęcia „usług doradczych, badania rynku, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze” użyte w art. 15e ust. 1 pkt 1 u.p.d.o.p. nie obejmują opisanych we wniosku usług informatycznych. Brak jest w niniejszym przypadku wątpliwości, że usługi informatyczne nabywane przez wnioskodawcę nie są podobne do usług doradczych, badania rynku, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze. Świadczone na rzecz wnioskodawcy usługi informatyczne nie posiadają bowiem żadnych cech wspólnych z ww. świadczeniami. Tym samym stanowisko wnioskodawcy, że koszty nabycia usług informatycznych nie stanowią kosztów podlegających wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów w myśl art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. należało uznać za prawidłowe.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 28/11/2018
[0111-KDIB3-1.4012.663.2018.1.IK]:
Przesłanki zwolnienia z VAT usług
świadczonej przez bank na rzecz
innego banku**

Przy dokonywaniu interpretacji przepisów art. 43 ust. 1 pkt 38–41 u.p.t.u., uwzględnić należy orzecznictwo TSUE, dotyczące usług finansowych (w tym

usług stanowiących element usług finansowych). Ze zwolnienia będą korzystać usługi stanowiące element usług finansowych wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 38–41, jeżeli takie zwolnienie wynika z orzecznictwa TSUE. Tym samym ze zwolnienia będą korzystać usługi stanowiące element usług finansowych, jeżeli: I) z ogólnego punktu widzenia stanowią osobną całość, II) obejmują funkcje charakterystyczne dla usługi zwolnionej, III) świadczone usługi muszą pociągać za sobą zmiany w sytuacji prawnej i finansowej zainteresowanych podmiotów, IV) nie są zwykłym świadczeniem rzeczowym lub technicznym w przypadku którego usługodawca obciążony jest odpowiedzialnością za ich wykonanie tylko w zakresie technicznym. Natomiast, w jeśli w ramach umowy o współpracy bank będzie na rzecz innego Banku świadczył szereg różnych czynności: I) w obszarze ryzyka kredytowego, II) w obszarze ryzyka rynkowego i płynności, III) w obszarze ryzyka operacyjnego i ryzyka informacji (technologicznego), IV) w obszarze biznes i operacje, V) z obszaru skarbu, VI) w obszarze IT - opisane czynności w dużej mierze nie wychodzą poza aspekt techniczno-organizacyjny czynności administracyjnych. Czynności te również bezpośrednio nie zmieniają sytuacji prawnej lub finansowej klientów banku hipotecznego, jak również z przedstawionych okoliczności sprawy nie wynika, aby bank (wnioskodawca) świadcząc ww. usługi, przyjmował odpowiedzialność za czynności świadczone przez bank hipoteczny. Czynności wykonywane przez wnioskodawcę mają charakter jedynie usługi technicznej, informacyjnej oraz organizacyjnej, gdyż w znacznej mierze opierają się na wykonywaniu czynności takich jak: „techniczna obsługa”, „wspar-

cie”, „kontrola”, „informowanie”, itp. Sam fakt natomiast, że bank hipoteczny wykorzystuje niektóre informacje bądź dokumenty przekazane przez wnioskodawcę do świadczenia usług finansowych, nie świadczy i nie przesądza o tym, że usługa świadczona przez wnioskodawcę jest zwolniona od podatku. Mając powyższe na uwadze należy uznać, że czynności przedstawione we wniosku, nie mają charakteru ocennego czy merytorycznego, nie wychodzą poza aspekt techniczno-organizacyjny czynności administracyjnych. To, że bank hipoteczny z zebranych przez wnioskodawcę informacji korzysta podejmując decyzje w odniesieniu do świadczonych przez siebie usług finansowych nie oznacza, że np. czynności wsparcia merytorycznego, technicznej obsługi, dostarczanie analiz, konsultacje w ocenach ryzyka, zapewnienie bezpieczeństwa IT, obsługa kredytobiorcy we wszystkich kanałach komunikacji zbierania informacji są usługami finansowymi. Podobnie na kwalifikację taką nie wpływa fakt, że świadczenie usług finansowych przez bank hipoteczny nie będzie możliwe bez wykonania usług przez wnioskodawcę. Jest oczywiste, że zaplecze administracyjno-techniczne jest konieczne w każdej działalności o szeroko zakrojonej skali i skomplikowanym profilu. Tego rodzaju „konieczność” nie czyni jednak z takiego zaplecza usług korzystających ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 38–41 u.p.t.u. (w znaczeniu przedmiotowym). Zatem usługa złożona, na którą składają się czynności wymienione we wniosku nie może korzystać ze zwolnienia od podatku, przewidzianego w art. 43 ust. 1 pkt 38, pkt 39, pkt 40, pkt 41 u.p.t.u., opodatkowana będzie zatem podstawową 23% stawką podatku.

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01